

ÅRSPLAN DEL 2 – 2021 / 2022

- Årsplanen er et arbeidsredskap for barnehagepersonalet og en dokumentasjon av barnehagens valg og begrunnelser
- Årsplanen har en del 1 med Informasjon om barnehagens pedagogiske arbeid som gjelder for flere år, og en del 2-som beskriver fokusområdene vi har i år
- I tillegg til årsplanen blir det utarbeidet planer for kortere og lengre tidsrom og for ulike barnegrupper etter behov

INNHALDSFORTEGNELSE – ÅRPLAN DEL 2

■ <u>Praktisk informasjon</u>	s 3
■ <u>Hva har vi lært under koronaen som vi vil ta med videre?</u>	s 4
■ <u>Evaluering av fjoråret ; LEK</u>	s 5
■ <u>Årets fokusområder</u>	s 6
■ <u>Å se barnet som subjekt er en grunnleggende holdning</u>	s 8
■ <u>Atelierkultur</u>	s 9
■ <u>Kulturelt mangfold og språk</u>	s 14
■ <u>Mangfold og gjensidig respekt i møte med barnet som subje...</u>	s 21
■ <u>Kirketunet Åpen barnehage</u>	s 22

Praktisk informasjon

Åpningstider fra 15.11.21; 06-45 – 16.15 (jul og nytt år saften stengt, onsdag før skjærtorsdag er åpningstiden 08.00-12.00)

Planleggingsdager; 2021 / 2022 ; 23 og 24. September
19.November
3.Januar
3.Juni

Kontaktopplysninger;

Skarvan	400 34 213	marit@kirketunet-barnehage.no
Måsan	400 34 877	christin@kirketunet-barnehage.no
Andongan	400 34 985	marthe@kirketunet-barnehage.no
Froskan	400 21 940	marielle@kirketunet-barnehage.no
Rompetrollan	400 31 675	karianne@kirketunet-barnehage.no / frida@kirketunet-barnehage.no

Foreldrerepresentanter samarbeidsutvalget;

Ina Hangås (storavdelingen)	936 25 742	inahangas@gmail.com
Maria Fenes Hermansen (lilleavdelingen)	977 29 925	marianjohanne@gmail.com

Hva har vi lært under koronaen som vi vil ta med videre?

Med de strenge smitteverntiltakene ble vi tvunget til å arbeide på en annen måte enn før. Det førte til en endring av organiseringa vår og leke- og læringsmiljøet. Nå måtte vi jobbe i små grupper, med faste rom og voksne. Vi opplevde at det ble en mer forutsigbar hverdag for både barn og voksne. De trengte ikke lengre å forholde seg til hele avdelinga, men kun til ei lita gruppe. Det var de samme barna, og de samme voksne de traff hver dag, i de samme rommene.

Det fysiske leke- og læringsmiljøet måtte derfor endres. Tidligere hadde vi egne rom for ulike aktiviteter, men nå som vi ikke kunne veksle på hvilke rom vi brukte, måtte romme inneholde et mer allsidig tilbud. Vi etterstreber at rommene skal innby til utforsking og kreativitet. Vi har derfor brukt mye tid på å berike rommene med materialer og redskaper som potensielt kan føre til en fordypning og undring hos barna.

Hvordan vi som voksne møter barnas nysgjerrighet er av stor betydning for den videre prosessen. Det byr på store utfordringer for oss voksne å klare å lytte og fange opp det barna er interessert i, og å gjennom handling vise at vi verdsetter og anerkjenner det hvert enkelt barn er opptatt av. Vi har erfart at det er lettere å møte hvert enkelt barn som subjekt når vi har færre å forholde oss til, og når det blir en kontinuitet i hvem vi er sammen med. Da er det lettere å fange opp den enkeltes behov og interesser, og kunne forme et miljø som er godt og utviklende å være i for alle.

Evaluering av fjoråret ; LEK

Et blikk tilbake på året som har gått. Hvordan har vi jobbet med leken i barnegruppene og på huset, og hvordan har vi synliggjort dette?

Etter å ha leste boka «Vern om barns lekestyrke», og hatt fokus på barnet som subjekt på refleksjonsdagene våre, ble synet vårt på lek enda viktigere. Det ble tydelig for oss hvor viktig det er at barnehagen har organisert dagene slik at barnas lek har både tid og rom til å utvikles og vokse.

Vi ser at atelierkultur som arbeidsmetode også er viktig og gjeldene når det kommer til lek. Vi trenger den nysgjerrige og undrende pedagogen også i leken, både for å legge til rette for utvikling, og for å hjelpe barna å virkelig gå inn i lekens univers. Vi observerer og kan gjennom barnas lek få en dypere forståelse av hva som opptar de her og nå.

Ved å gå dypere inn i lek og lektyper kan vi se verdien i flere typer situasjoner, der vi kanskje tidligere opplevde barnas uttrykk som uro. Vi er nå bevisste på at leken skjer i alle situasjoner, og at bruken av materialer i leken er mer allsidig og kreativ enn det vi kanskje har sett for oss på forhånd. Vi ser verdien av lek i tegning, lek i rutinesituasjonene og lek som en bearbeiding av de opplevelsene livet har gitt.

Årets fokusområder:

1. ATELIEKULTUR OG
UTFORSKENDE PEDAGOGIKK I
DE NYE ROMMENE

2.KULTURELT
MANGFOLD OG SPRÅK

*«Barnehagen skal fremme respekt for menneskeverdet ved å synliggjøre, verdsette og fremme mangfold og gjensidig respekt. Barna skal få oppleve at det finnes mange måter å tenke, handle og leve på. Samtidig skal barnehagen gi felles erfaringer og synliggjøre verdien av fellesskap. Barnehagen skal vise hvordan alle kan lære av hverandre og fremme barnas nysgjerrighet og undring over likheter og forskjeller. Barnehagen skal bidra til at alle barn føler seg sett og anerkjent for den de er, og synliggjøre den enkeltes plass og verdi i fellesskapet»
Rammeplan for barnehagen*

Atelierkultur og utforskende pedagogikk
i de nye rommene

Å se barnet som subjekt er en grunnleggende holdning

- Å se barnet som subjekt betyr å møte den enkelte som et individ som kan forholde seg til seg selv, med rettigheter i forhold til egne tanker, følelser og miljøet barnet befinner seg i.

- Barn har rett til å uttrykke seg, for barn vil det si at vi må tolke deres ulike uttrykksformer som er kroppslige, nonverbale og verbale slik at vi kan ivareta deres rettigheter som deltagende subjekter i barnehagen.

- Barn lærer gjennom måten miljøet er organisert på og det må gis rom for barns perspektiv og det må tas hensyn til hvordan barn ut fra sine forutsetninger skaper mening.

Vi tar med oss dette inn i atelierkulturen som en grunnstein i våre holdninger og verdier til barn;

- Er jeg bevisst på mine handlinger i forhold til om jeg behandler barnet som et subjekt eller et objekt? (praksisfortellinger tas med til refleksjonstreffene)
- Hva får vi til og hva syns vi er vanskelig?

Atelierkultur

Atelierkultur handler om hvordan vi voksne møter barns utforsking og meningsskaping. Det handler om å gi barna en mulighet til å fordype seg og finne ut av det som opptar dem, eksperimentere og selv finne svar på egne hypoteser. Det er barnas intensjoner, ideer og tanker som er målet for det skapende arbeidet.

Selv om vi voksne kan sitte på et svar gjelder det at vi gir barna mulighet til å finne sine svar, for det finnes hundre måter å tenke og gjøre på, og barna må få tiltro til egne evner og ressurser ved å få prøve selv. Vi må anerkjenne hver enkelt sine tanker og å være åpen for at det finnes uendelig mange løsninger og svar. Dette innebærer at vi som voksne må være lydhøre og se det barna ser. Mange ganger vil vi nok bli overrasket over hva de faktisk ser, og at det ikke alltid er det vi først trodde!

Vi voksne har ansvar for at det fysiske miljøet inspirerer til utforsking og eksperimentering, og at det utvikler seg i tråd med det barna viser interesse. Vi må sørge for at de har tilgjengelige materialer og egnede verktøy som kan hjelpe de videre. Noen ganger trenger de å lære nye teknikker, mens andre ganger trenger de kun tid og mulighet til å få holde på mange ganger!

Barn lærer gjennom å gjøre. «Det man hører glemmer man, det man ser husker man, men det man gjør forstår man», har Loris Malaguzzi en gang sagt, grunnleggeren av Reggio Emilia filosofien. Det er derfor viktig at barna får gjøre seg egne erfaringer, det blir ikke det samme om noen skal fortelle hvordan deg hvordan solsikka lukter, rognebæra smaker eller hvordan leira kan kjennes.

I denne filosofien står samspillet mellom hendene og ens oppfatningsevne sentralt, direkte forstått som evnen til å fatte om eller gripe – til fatte og begripe.

Tidligere hadde vi to atelierer i barnehagen, egne rom som var spesielt rigget for å fremme barnas nysgjerrighet og mulighet for utforsking. Nå ønsker vi at alle rom, og overalt hvor vi er, inne som ute og på turer, kan bidra til å støtte barnas eksperimentering og deres forsøk på å forstå verden.

Atelierkultur er derfor ikke nødvendigvis knyttet til et rom, men handler om en væremåte for hvordan barna blir møtt. Det er ingen sak å si at vi har et atelier der vi har plassert de og de materialene, men atelierkulturen eksisterer først når de fysiske mulighetene for skapende undersøkelse og de voksnes kunnskap om disse mulighetene og evne til å gi dem plass blir innfridd.

Atelierkultur dreier seg om hva og hvordan vi tilbyr materialer og redskaper, inkludert de digitale, som nå oppfattes på lik linje med andre uttrykksformer, og hvordan vi tar tilbake prosesser barna har vært i.

Det handler om nærværende og undrende voksne som evner å se når de skal stille spørsmål, og vite når man skal holde seg i bakgrunnen og gi barna ro til sin utforsking.

Når dette skjer er det lettere å få syn på hvert enkelt barns sansing og undersøking, og deres måte å skaffe seg kunnskap på i et fellesskap med andre.

Vi voksne må skape en delingskultur der barna kan bli oppmerksomme på egne og andres problemløsninger, slik at de kan lære av hverandre. Pedagogisk dokumentasjon og refleksjon sammen med barna er en vei for å få til dette.

Atelierkulturen bidrar til at barna kan håndtere, i helt konkret forstand, sine egne erfaringer og gi uttrykk for dem gjennom de hundre språkene som Loris Malaguzzi snakker om i diktet «Tvert imot, det er jo hundre som finnes».

Fantasien og fabuleringen må alltid være med oss i arbeidet.

Tvert i mot, det er hundre som finns!

*Et barn er laget av hundre.
Barnet har hundre språk
hundre hender
hundre tanker
hundre måter å tenke på
å leke og å snakke på.*

*Hundre alltid hundre
måter å lytte på
å undres på og like på
hundre lyster til å forundre seg og like
hundre lyster til å synge og forstå
hundre verdener å oppdage
hundre verdener å finne opp
hundre verdener
å drømme fram.*

*Et barn har hundre språk
(og hundre hundre hundre til)
men frarøves nittini.
Skolen og kulturen
skiller hodet fra kroppen
Vi ber barnet om:
å tenke uten hender
å handle uten hode*

*å lytte men ikke snakke
å forstå uten gleden ved
å henføres og overraskes
annet enn til påske og jul*

*Man ber dem om:
å bare oppdage
den verden som allerede finns
og av alle hundre
frarøver man dem de nittini andre.*

*Man sier til dem:
at leken og arbeidet
virkeligheten og fantasien
vitenskapen og fantasteriet
himmelen og jorden
fornuften og drømmene
er hverandres motsetninger.
Vi sier til dem:
at det ikke finnes hundre.
Men barnet sier:
Tvert imot, det er jo hundre som finns!*

*Dikt av Loris Malaguzzi
Til norsk ved Kari Carlsen og Jan-Erik Sørenstuen
(Sørenstuen 2011)*

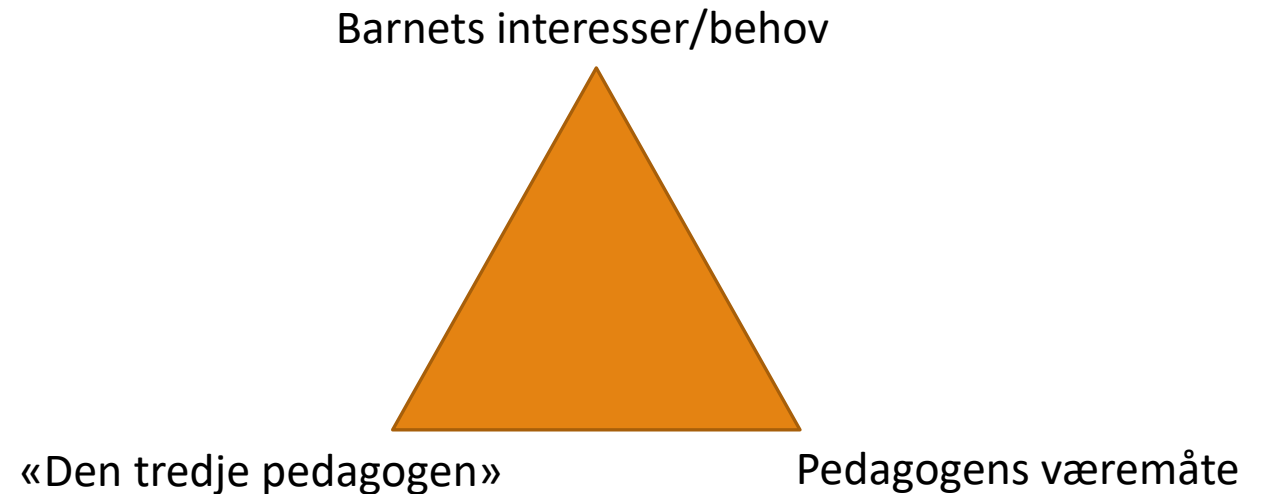
Utforskende pedagogikk

Fysisk miljø omtales i Reggio Emilia filosofien som "den tredje pedagogen". For å få denne "pedagogen" til å virke, må vi ha kunnskap og være oppmerksomme på miljøets betydning.

Barnehagelærerne regnes som den første pedagog, og barnegruppa som den andre pedagog. Vi regner alle de voksne som arbeider i barnehagen som pedagoger i denne sammenhengen.

Fysisk miljø, dvs. rom og materialer, skal være utfordrende og interessant, og innby til utforsking og konsentrasjon.

- Hva og hvordan observerer vi?
- Hva ser vi (at barna ser), og hvordan går vi videre med det?
- Hvilke ideer konsentrerer vi oss om (valg)?
- Hva tar vi med til neste invitasjon?
- Hvilke ideer sparer vi til senere?

Refleksjoner

Hva tilbyr vi av materiell i de ulike rommene våre (utvalg, mengde og måten å presentere materialet på)?

Hvordan kan naturmaterialer og gjenbruksmateriell berike læringsmiljøet?

Er materiellet tilgjengelig for barna, og har de forutsetning for/kjennskap til å bruke dem?

Har vi et læringsmiljø som inspirerer til ulike uttrykk, utforskning, lek og samhandling?

Hvorfor er det viktig å legge til rette/gi invitasjoner til barnas lek, og hvordan gjør vi det?

Hvordan jobber vi med pedagogisk dokumentasjon slik at den endrer vår praksis (får øye på innholdet i både hverdag, prosjekt, i lek og læring)

Kulturelt mangfold og språk

Rammeplanen:

«Barnehagen skal bruke mangfold som en ressurs i det pedagogiske arbeidet og støtte, styrke og følge opp barna ut fra deres egne kulturelle og individuelle forutsetninger. Barnehagen skal synliggjøre variasjoner i verdier, religion og livssyn. Det skal være plass for en åndelig dimensjon i barnehagen som må brukes som utgangspunkt for dialog og respekt for mangfold»

Det er ikke gitt at en flerkulturell barnehage, har en flerkulturell praksis. Det skjer først når mangfoldet i barnehagens sammensetning får konsekvenser for innholdet og organiseringen i barnehagens hverdag.

Flerkulturell barnehage – flerkulturell praksis?

Å jobbe med flerspråklige barn kan være komplekst noen ganger. Barna er derfor prisgitt et personale som har kunnskap om kultur, språk samt å styrke barnas tilhørighet og fellesskapsfølelse selv om en kanskje ikke deler språk. Ved å dele barna opp i mindre grupper, legge til rette i lekemiljøet og generelt jobbe med mangfold i det daglige pedagogiske arbeidet, er vi med på å gi barna en større mulighet til å bruke mangfoldet som en ressurs.

Personalet må være nysgjerrig på mangfoldet og kulturene vi har i barnehagen. Samt anerkjenne og forsøke å forstå de ulike kulturene og verdiene.

Vi må være villige til å se på egen og andres praksis med kritiske øyne. Ser vi på det kulturelle og språklige mangfoldet som en normaltilstand, og anvender vi mangfoldet som en ressurs? Vi må la foreldre og tospråklige assistenter stille oss spørsmål om det de synes er annerledes med vår praksis, da vil det bli mer åpenhet for mangfold og endring av praksis.

Kultur kan være, og praktiseres ulikt fra hjem til hjem. Vi er avhengige av et godt foreldresamarbeid for å kunne gi barna like muligheter i barnehagen, og for å bruke mangfoldet som en resurs i det daglige pedagogiske arbeidet. Bruk av tolk i dialog med foreldre som man ikke deler språk med, gjør at de også får mulighet til å ta imot informasjonen. Vi må være obs på verdikonflikter mellom barnehagen og hjem, da det kan gjøre barn usikre på seg selv.

Vi skal synliggjøre og fremheve mangfold og ulikhet som grunnlag for opplevelser, utforskning og læring.

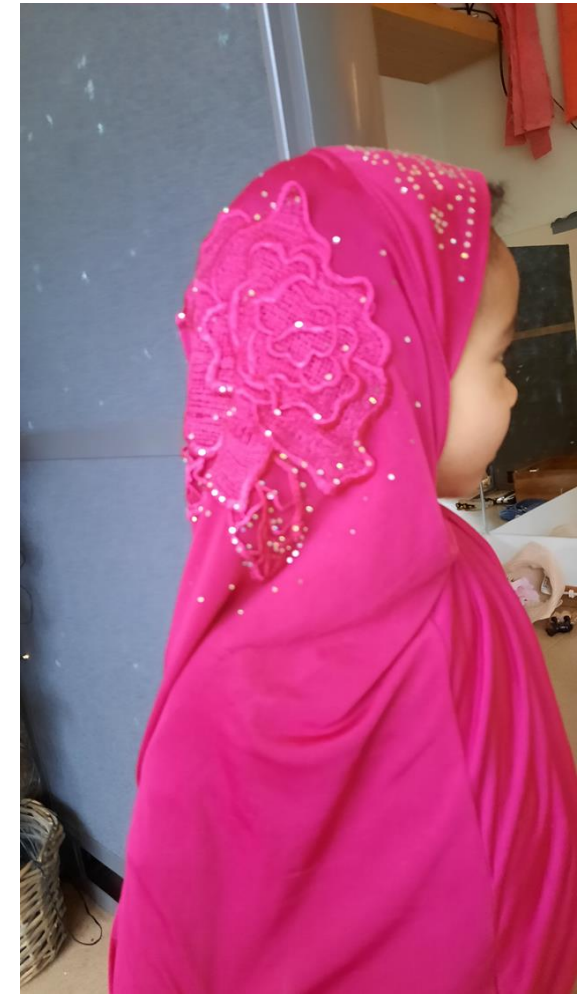
Det fysiske leke- og læringsmiljøet i en flerkulturell barnehage

I det fysiske miljøet i barnehagen skal mangfoldet representeres. Det materialet vi bruker i barnehagen til lek og læring skal gjenspeile det kulturelle mangfoldet vi har i barnehagen, gjennom type lekemateriell, spill og bøker. Vi må være kritisk til bøker og dokumentasjon for å unngå feil fremstilling av det vi ønsker å vise.

Ulikheter skal ikke spesialiseres , eller kun bli sett et par ganger i året. Den må ha en plass i barnehagehverdagen som alt annet, for at barna skal bli sett og hørt for den de er. Kultur og språk er en stor del av identiteten vår. Det fysiske miljøet sier noe om hva vi forventer av barna, og da må vi ha i tankene at ikke alle behersker verbalspråket like godt.

Rolleleken er grunnleggende for sosial og språklig utvikling. Her må mangfoldet i barnehagen komme fram, i familiekroken og i utvalget vårt av utkleddningsklær. Vi har dukker med ulike hudfarger og størrelser, vi har hijab, hatter og bønnehatt til utkleddning. Men vi trenger å få inn mer for å kunne vise mangfoldet av kulturelle bakgrunner. Vi må få opp flere bilder i miljøet av ulike kulturer, alfabeter, ulike hudfarger o.l.

Vi må være nærværende pedagoger og tolke signalene som sendes ut i leken og sørge for at alle får være likeverdige deltakere. Vi må gå inn ved behov og være en støttende lekepartner for barnet, uten av vi tar over leken. Om vi ikke er tilstede i leken og hjelper de som trenger det kan barn som ikke er så gode i norsk, stå i fare for å bli en lite attraktiv lekekamerat.

Vi smaker på mat fra andre land, vi ser på hvor vi kommer fra/markerer kartet med flagg og vi kler oss med hijab. Dette er noe av det vi gjør i dag og ønsker å gjøre mer av.

ኪኒኤ
Naxjeññ center for Erikkultureññ opplopping
http://kiniffo.hing.no
hina@kiniffo.no

[Barnebøker for Norge \(barneboker.no\)](http://barneboker.no)

خ	ح	ج	ث	ت	ب	ا
kha	haa	jiim	thaa	taa	baa	alif
ص	ش	س	ز	ر	ذ	د
saad	shiin	siin	zaay	raa	thaal	daal
ق	ف	غ	ع	ظ	ط	ض
qaaf	faa	ghayn	ayn	thaa	taa	daad
ي	و	ه	ن	م	ل	ك
yaa	waaw	ha	nuun	miim	laam	kaaf

Arabisk alfabet.

[Tema Morsmål - norsk-flerspraklige-
fortellinger \(morsmal.no\)](https://morsmal.no)

Morsmålets betydning for språkutviklingen

Barn som behersker morsmålet sitt vil ha en følelsesmessig tilknytning til familien, både de som barnet bor sammen med men også for å kunne kommunisere med familie/venner i hjemlandet.

Det vil få negative konsekvenser for barnet om barnet og foreldrene ikke kommuniserer med et felles språk. Derfor oppfordrer vi foreldrene til å snakke morsmålet i tillegg til norsk hjemme med barna sine. Språkene vil da støtte hverandre.

Samtidig viser forskning at barn som har et godt utviklet morsmål, vil lære seg norsk lettere.

Personalet må sørge for at barna: Hører morsmålet sitt gjennom samtaler, musikk, fortellinger, lydbøker og høytlesning. Alle barnas morsmål skal ses i form av bilder på vegg, bøker og informasjon. Personalet må også sikre at de barna som deler morsmål også får lekt sammen i lekegrupper.

Vi ønsker at personalet skal lærer seg sentrale begreper på morsmålet, som er tilpasset barnets alder og interesse. For de minste barna er det viktig å: lære begreper som sove, spise, bleie, mamma og lignende på morsmålet. Ha gjenstander som kosedyr, bilder med mere som minner om hjemme.

Estetiske og kroppslige måter å snakke på

Det er viktig å være bevisst på hvordan samspillet personalet har med de barna de ikke deler språk med er. Personalets engasjement i og med barnets estetiske kroppslige tegn, kan virke inn i det å skape kontakt, tillit og relasjon med et barn som er i ferd med å lære seg norsk som andrespråk

Barnehagepersonalet har et ansvar for å også ivareta muligheten til medvirkning for de flerspråklige barna som er i ferd med å lære seg norsk. Det å få en reaksjon på sine handlinger og uttalelser er nødvendig for å føle seg som noen i et fellesskap. Personalet må ha en kommunikasjonsform hvor barnet i sin gryende flerspråklighet gis en likeverdig rett til å bidra med erfaringer, meninger og ideer. For at personalet skal oppdage og respondere på de kroppslige og estetiske måter å snakke på, må de være nærværende pedagoger som både ser og hører barna. Personale som observerer og responderer på barnas kroppslige og estetiske uttrykk vil en få en helt annen samtaleform.

Hva kan en estetisk og kroppslig dimensjon i språklig samhandling betyr for hvordan personalet forstår og tilrettelegger for minoritetsspråklige barns medvirkningsmuligheter? I mange tilfeller vil barn komme med kroppslige signaler i hverdagssituasjoner, de er da avhengige av et personale som er tilstede her og nå, som fanger opp de og tar det på alvor. Personalet på jobb for å ha en kommunikasjonsform hvor barnet i sin gryende flerspråklighet gis en likeverdig rett til å bidra med erfaringer, meninger og ideer.

Johanne Ilje-Lien har skrevet en artikkel om temaet, som vi vil benytte som utgangspunkt for refleksjoner over egen praksis

[Se, hun snakker! En studie av estetiske og kroppslige måter å snakke sammen på | NOA - Norsk som andrespråk \(novus.no\)](https://www.norsk.no/Se_hun_snakker!_En_studie_av_estetiske_og_kroppslige_mater_å_snakke_sammen_på_|_NOA_-_Norsk_som_andrespråk_(novus.no))

Mangfold og gjensidig respekt i møte med barnet som subjekt

«Barnehagen skal fremme respekt for menneskeverdet ved å synliggjøre, verdsette og fremme mangfold og gjensidig respekt. Barna skal få oppleve at det finnes mange måter å tenke, handle og leve på. Samtidig skal barnehagen gi felles erfaringer og synliggjøre verdien av fellesskap. »

Rammeplanen

Hvordan jobber vi for at alle barn føler seg sett og anerkjent for den de er?

Hvordan kan vi synliggjøre det enkelte barns plass og verdi i felleskapet?

Hvordan tilrettelegger vi for barns nysgjerrighet og undring?

Hvordan bruker vi mangfoldet som en ressurs i vår barnehage?

På hvilken måte kan vi få til å jobbe med barnet som subjekt når en ikke deler språk?

Er vi for snare til å trekke konklusjoner om familier på bakgrunn av kultur og religion og ikke selve familien? Er vi nok interessert i de ulike familiene og ikke bare religioner og kulturer?

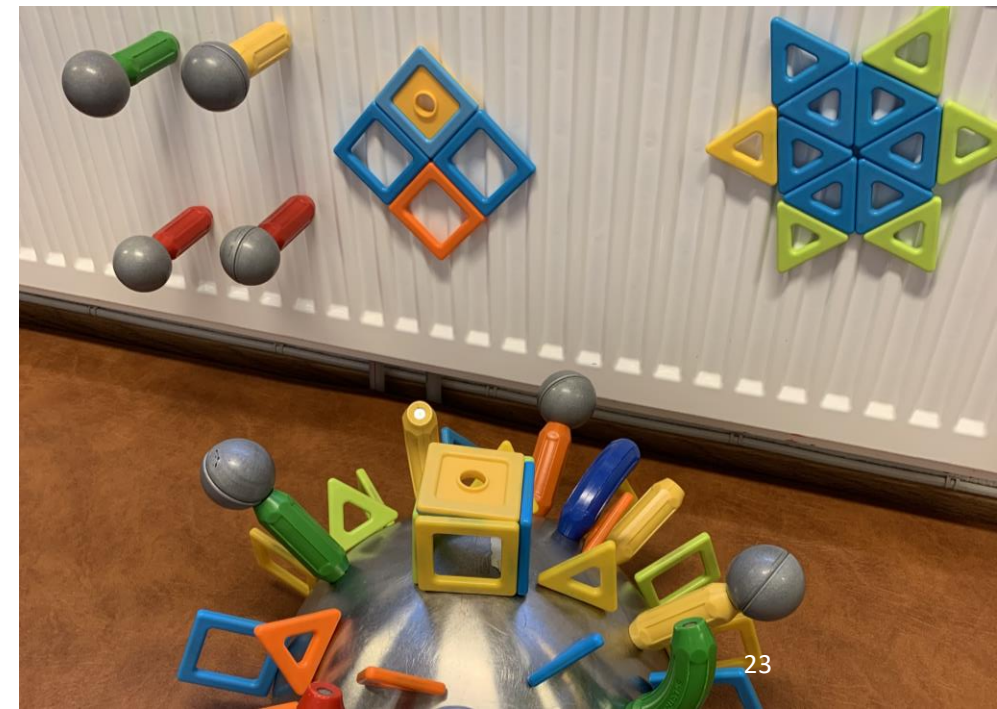
Hvilke holdninger og verdier har vi til kulturelt mangfold og språk? På hvilken måte kommer våre holdninger og verdier til syne i praksis?

Kirketunet Åpen barnehage

Kirketunet Åpen barnehage ønsker å være et sted hvor barns behov for lek og læring i samspill med andre står i fokus. Vi ønsker også at Åpen barnehage skal være et flerkulturelt møtested hvor barn og voksne kan få felles positive opplevelser. Vi har valgt å innrede lekerommet slik at det er helt naturlig for også de voksne å komme ned på gulvet. Det er lagt opp til ulike «lekesoner», som endrer seg i takt med barnegruppa. Her er det mange naturlige møteplasser for barna, der de både blir bevisst på de andre og kan møtes rundt ulike aktiviteter.

Vi ønsker å tilby et variert og rikt lekemiljø, som tilpasser seg det som interesserer den aktuelle barnegruppa. Barna skal få erfaringer med ulike verktøy og metoder; som forming, konstruksjon, digitale verktøy, musikk o.l. Dette for å støtte barnas fantasi og trang til å skape selv. Vi tenker også at det er viktig med nok plass til å bevege seg og å bruke kroppen, og at alle aldersgrupper får utfordringer som passer for det stadiet de befinner seg i. For mange av barna som kommer hit er det snakk om førstehåndserfaringer. Første møte med for eksempel en malekost, eller nye mennesker, både voksne og barn. Det er viktig å få bli kjent med omgivelsene i eget tempo, men at det er ulike aktiviteter og materialer tilgjengelig for alle, og støttende pedagoger som kan gå veien sammen med.

Året i Åpen barnehage

Som for mange andre ble det et annerledes år, også for Åpen barnehage. Å utarbeide et tilbud til brukerne, med både smittevern og pedagogikk i tankene har vært spennende, men også til tider vanskelig. Vi har prøvd ut ulike modeller, med påmelding, maks antall, og oppdelt dag. Vi ser at det å måtte "forplikte" seg til oppmøte gjennom påmelding har vært en terskel for noen. Vi har snakket med flere foreldre som har gitt uttrykk for dette, og det har gjort at de ikke har benyttet seg så ofte av tilbudet vi har, som de ellers ville ha gjort uten påmelding. Men samtidig veldig forutsigbart og fint for noen. Her ser vi at de har kommet tilbake, og gjerne kommet fast hver uke. Når vi delte opp dagen i to puljer, da så vi at det ble mest utfordrene for foreldrene. Det ble vanskeligere å planlegge for dem, fordi de måtte forholde seg til et fast tidspunkt, og gjerne et tidsrom så ble for kort. Så vi endret til å ha et maks antall på hele dagen, slik at hvis du meldte deg på morgenen, så hadde du hele dagen tilgjengelig. Dette fikk vi gode tilbakemeldinger på. Vi har hele tiden måttet tilpasse tilbudet vårt i forhold til både nasjonale og lokale forhold, så her har vi prøvd å finne gode løsninger som har fungert best mulig for brukerne av Åpen barnehage.

Etterhvert kom kjøkkentilbudet tilbake, og det var viktig for mange. Måltidet gir rom for både medlæring og sosiale verdier. Vi så at her var det flere som valgte å spise sammen. Det var flere som kom når det var mulighet for å spise. Selv om vi har måttet organisere oss på en annerledes måte dette året, så ser vi fortsatt at tilbudet er viktig for mange. Vi er glade for de positive tilbakemeldingene vi har fått, og har fortsatt fokus på lek, aktivitet og relasjoner. Åpen barnehage skal være en god plass å være, og en god plass å lære.

